

عنوان مقاله:

فرایندهای واجی در کردی سنندجی در چارچوب واج شناسی نوایی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و گویش های غرب ایران، دوره 11، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

نسترن دیوانی - دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشکده ادبیات، گروه زبان شناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

ماندانا نوربخش - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشکده ادبیات، گروه زبان شناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش پیش رو به بررسی تعدادی از فرایندهای واجی در گونه سنندجی از کردی سورانی در چارچوب واج شناسی نوایی می پردازد. واج شناسی نوایی به عنوان یکی از نظریه های مطرح و بسیار کاربردی در این حوزه، ابزاری را فراهم کرده است که به وسیله آن می توان دامنه اعمال هر قاعده واجی را در قالب هفت سازه نوایی تعریف نمود. نکته تامل برانگیز درخصوص این نظریه، ارتباط آن با حوزه های دستور، صرف و گفتمان است. در این نوشتار سعی شده است تا با بررسی تعدادی از قواعد واجی، در هریک از سطوح هفت گانه نوایی، لزوم وجود این سازه ها در گویش سنندجی از زبان کردی، اثبات گردد. درنهایت، با بررسی قواعد واجی در سطوح مختلف مشخص گردید که در زبان موردبررسی، اعمال قواعد واجی، بسیار وابسته به اطلاعات نحوی هستند و در اکثر موارد مقوله واژگانی کلمه موردنظر، کاملاً بر اعمال قاعده تاثیرگذار است؛ به طوری که در واژه های هم نامی که مقوله واژگانی شان با یکدیگر متفاوت است و در یک محیط آوایی مشابه قرار می گیرند، قاعده به صورت متفاوتی عمل می کند. به این معنی که در برخی موارد شاهد اعمال قاعده در یکی از آن مقوله های واژگانی هستیم؛ درحالی که در مقوله دیگر قاعده اعمال نمی شود.

کلمات کلیدی:

واج شناسی نوایی، سازه نوایی، سلسله مراتب نوایی، زبان کردی، کردی سنندجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1897761>

